

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 2. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 16. oktober 2009
Tidspunkt: Kl. 10.10
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Anne-Marie Meldgaard (S) formand, Henrik Høegh (V) næstformand, Pia Adelsteen (DF), Helle Sjelle (KF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Mette Gjerskov (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: Finansminister Claus Hjort Frederiksen og integrationsminister Birthe Rønn Hornbech

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 2967 (økonomi og finans) den 20. oktober 2009**

Dagsordenspunkt 1, 2a, 2b og 6 henhører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 5a og 5b henhører under Skatteministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 2c, 3, 4a og 4b henhører under både Finansministeriets og Økonomi og Erhvervsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren: Sagerne vedrørende et Europæisk Udvalg for Systemisk Risiko – ESRB –, indgåelse af antisvigsaftaler med Liechtenstein og andre tredjelande samt rådskonklusioner om klimafinansiering forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager på dagsordenen forelægges til orientering.

Jeg kan i øvrigt henvise til de aktuelle notater for sagernes nærmere indhold

1. Forberedelse af G20-finansministtermøde den 7. og 8. november 2009

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Finansministeren: Jeg forventer en drøftelse af EU-landenes fælles holdninger til temaerne på G20-finansministrenes og centralbankchefernes møde den 6.-7. november. Temaerne ventes at være styrkede internationale rammer for balance-ret vækst, finansiell regulering, klimafinansiering og IMF-reformer.

G20-finansministrene forventes at arbejde videre med at styrke rammerne for den gensidige internationale overvågning af den økonomiske politik for at hindre opbygningen af ubalancer og nye kriser.

G20-finansministrene vil desuden fortsætte arbejdet med konkrete initiativer inden for reformer af de finansielle markeder på linje med EU's planer herfor. Det gælder f.eks. at sikre regulering af aktører, der før har været uregulerede, bl.a. kapital- og hedgefonde, og at sikre at denne regulering er internationalt konsistent.

G20-lederne bad ved mødet i Pittsburgh også G20-finansministrene arbejde videre med klimafinansieringsmodeller som bidrag til de internationale klimaforhandlinger.

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

EU lægger vægt på, at dette medvirker til at engagere de store udviklingslande i spørgsmålet om klimafinansiering og levere et konstruktivt og fokuseret bidrag herom til forhandlingerne.

EU imødeser også G20-finansministrenes drøftelser af konkrete, ambitiøse udfasninger af energisubsidier, hvilket vil styrke vækst og levestandard. En afvikling af sådanne subsidier vil desuden give et betydeligt bidrag til kampen mod klimaforandringer.

I lyset af IMF-årsmødet i forrige uge ventes G20-finansministrene endelig at drøfte reformer til sikring af IMF's effektivitet og legitimitet. Fra EU's side vil man deltage konstruktivt i reformdrøftelserne, idet man bl.a. lægger vægt på, at gennemførelsen af en kvotereform sikrer, at alle lande er repræsenteret i IMF i overensstemmelse med deres vægt i verdensøkonomien samt at processen er transparent og foregår i IMF's ledende organer.

Regeringen kan generelt støtte budskaber med det nævnte indhold.

2. Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 29. og 30. oktober 2009

a) Exit-strategier

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (sammenotat side 5)

Finansministeren: Jeg forventer, at vi vil vedtage nogle rådskonklusioner med fælles overordnede principper for finanspolitisk konsolidering inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten, der skal sikre, at vi får de offentlige finanser ind på et sundt og holdbart spor i lyset af krisen og de aldrende befolkninger.

De fælles principper for exitstrategier skal efterfølgende udmøntes i anbefalinger til de enkelte lande. Planen er, at vi i december i år vedtager henstillinger til alle lande, som vil have uforholdsmæssigt store underskud i 2008 og/eller 2009, og at vi tilsvarende næste år vedtager henstillinger til de lande, som først overskrider 3-procentsgrænsen i 2010. Langt størstedelen eller muligvis alle EU's lande vil komme ind i underskudsproceduren. Men det vender vi tilbage til her i udvalget.

Jeg vil på det kommende rådsmøde støtte konklusionerne, der ventes at afspejle følgende aspekter af de finanspolitiske exitstrategier:

EU-landenes offentlige finanser, der kom forholdsvis tæt på balance under opsvinget, forventes at udvise underskud på over 6 pct. af BNP i år og 7½ pct. eller mere næste år. Den markante svækkelse af de offentlige finanser skyldes effekterne af krisen og de væsentlige finanspolitiske lempelser. Desuden vil effekterne af aldringen for alvor slå igennem på de offentlige finanser i de kommende år.

Der er en bred enighed om, at denne udvikling naturligvis er uholdbar, og at det i de kommende år derfor vil være nødvendigt at konsolidere de offentlige finanser. Der er også bred støtte til princippet om differentiering, der indebærer, at landenes nationale exitstrategier skal afspejle deres respektive økonomiske og finanspolitiske udfordringer.

Der vil formentlig være enighed om, at EU-landene som hovedregel skal starte konsolideringen senest i 2011, hvis Kommissionens kommende prognose bekræfter, at et bæredygtigt økonomisk opsving er i gang. Nogle lande vil imidlertid have behov for at starte konsolideringen allerede i 2010, ligesom de mest udfordrede lande har behov for at fortsætte den konsolidering, som er blevet gennemført allerede her i 2009 i lyset af store finanspolitiske problemer, eksterne ubalancer og høje rentespænd.

Når vi senere på året udarbejder de konkrete anbefalinger til de enkelte lande, vil det formentlig fortsat være et bærende princip, at lande med relativt store underskud vil få relativt lange frister, men til gengæld også bør gennemføre lidt større årlige budgetforbedringer.

Endelig vil jeg pege på, at krisen er blevet aktivt imødegået med både finanspolitiske lempelser, pengepolitiske lempelser og aktioner i forhold til den finansielle sektor og andre tiltag, og at den samlede økonomiske politik i Europa er historisk ekspansiv. Det er i den forbindelse afgørende, at alle lande kommer i gang med

konsolideringen, så den finanspolitiske exit kommer før den pengepolitiske exit. Finanspolitisk konsolidering vil kunne dæmpe den kommende stigning i inflationspresset og dermed forlænge tiden, hvor det vil være muligt for centralbankerne at holde relativt lave pengepolitiske renter. Konsolidering vil således kunne fremme en sammensætning af den samlede økonomiske politik, der dels sikrer den nødvendige forbedring af de offentlige finanser og dels bidrager til de bedst mulige betingelser for vækst og beskæftigelse.

Per Clausen syntes, finansministerens tale gav det indtryk, at krisen næsten var løst. Han kunne godt tænke sig, at man udvekslede erfaringer med andre lande og hørte, om der er andre lande i Europa, hvor man har brugt så mange penge på at skabe en forøget privat efterspørgsel – med så lidt held.

Pia Adelsteen spurgte, hvad man tænkte på, når man taler om at lave strukturreformer på arbejdsmarkedet.

Lone Dybkjær spurgte i relation til finansministerens bemærkning om, at lande med særligt store underskud får en længere periode til at afvikle dem, hvor Danmark befinder sig i det billede.

Finansministeren svarede Lone Dybkjær, at Danmark ligger i den gode ende med hensyn til offentlige underskud. EU's prognose taler om et spænd på 4-5 pct., og efter prognosen ligger Danmark på 5 pct. i 2010. Han tilføjede, at muligvis vil alle lande ligge på den forkerte side af de 3 pct.

FO b) Klimafinansiering

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2009) 0475

Rådsmøde 2967 – bilag 2 (samlenotat side 2)

Finansministeren: Dette punkt forelægges til forhandlingsoplæg.

Med baggrund i Kommissionens meddelelse fra 10. september vil Økofin drøfte rådskonklusioner om international finansiering i en global klimaaf tale.

FO Overordnet lægger regeringen stor vægt på, at der kan opnås et kompromis, som kan sikre et finansieringsudspil fra EU til de internationale klimaforhandlinger, der er så konkret, så ambitiøst og så løsningsorienteret som muligt.

Konklusionerne ventes dels at beskrive de væsentlige elementer i en klimafinansieringsarkitektur for at sikre en effektiv og efficient finansiering af klimaindsatser i udviklingslandene:

1. Finansiering til konkrete klimaindsatser vil komme fra en flerhed af multilaterale og bilaterale kanaler.
2. I forhold til reduktionsindsatser vil arkitekturen bygge på dels bredt dækkende Low Carbon Growth Plans med etablering af en international mekanisme til at gennemgå og vurdere planerne, dels MRV kombineret med indføring af alle reduktionsindsatser i et internationalt register og etablering af en matching funktion til at bidrage til transparens og informationsudveksling.
3. Betydningen af at sondre mellem politiske, tekniske og rådgivende funktioner understreges.
4. Tilpasningsindsatser bør via en lantedrevet proces integreres med udviklingsstrategier og national planlægning.
5. Synergier i forhold til implementering af anden støtte til udviklingslandene bør fuldt ud udnyttes, ligesom eksisterende institutioners ekspertise bør bruges.

Videre er der i konklusionsudkastet gjort plads til at forholde sig til størrelsen af klimafinansieringen. Udkastet har nogle talstørrelser og formuleringer herom i kantet parentes. Det er 5-7 mia. euro i 2010-12 henholdsvis 22-50 mia. euro i 2020.

Konkret vil jeg i drøftelserne på Økofinmødet lægge vægt på:

- At EU bekræfter, at man inden for rammerne af en global aftale er klar til at bidrage med sin rimelige andel af international finansiering til klimaindsatser i udviklingslandene.
- At EU så vidt muligt fastlægger konkrete og ambitiøse beløbsstørrelser for den globale klimafinansiering samt EU's fair andel heraf. Fra dansk side arbejdes der for, at disse beløbsstørrelser bliver så ambitiøse som muligt i forhold til det indeholdte i Kommissionens meddelelse.

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

- At der lægges op til en klimafinansieringsarkitektur, der sikrer hensyn til effektivitet og transparens og kan styrke den gensidige tillid. Regeringen arbejder bl.a. for, at man fra EU's side er åben i forhold til at kanalisere klimafinansiering via både bilaterale kanaler og det multilaterale system inklusive en eventuel ny, multilateral klimafond.
- At den internationale finansiering frem mod 2020 skaleres op i takt med ambitionerne i udviklingslandenes reduktionsindsatser og størrelsen af deres tilpasningsindsatser.
- At vi internationalt får en stærk erklæring om, at der ikke sker fortrængning af fattigdomsorienteret bistand, samt en overvågning heraf.
- At international klimafinansiering via nationale bidrag ideelt set baseres på en global fordelingsnøgle med objektive kriterier, hvor alle lande med undtagelse af de fattigste og mindst udviklede så vidt muligt bidrager.
- At EU videre arbejder for finansieringsbidrag baseret på forskellige kilder, herunder fra global regulering af udledninger fra international fly- og skibstrafik.
- Endelig lægges stor vægt på, at man fra dansk side bidrager til at finde kompromisser og derved bringe EU i stand til at stå samlet og fortsat spille en ledende rolle i de internationale klimaforhandlinger.

Min indsats på rådsmødet vil særligt rette sig mod, om og hvordan vi nævner konkrete talstørrelser.

En gruppe af lande ønsker på grund af deres vanskelige statsfinansielle situation ikke at bidrage til såkaldt kvikstart finansiering. En anden gruppe af lande er af blandt andet forhandlingstaktiske grunde tøvende over for, at EU på nuværende tidspunkt skal komme med udspil om finansieringsomfanget. En tredje gruppe af lande ønsker omvendt, at EU skal kunne gå forrest med klare indspil til de internationale klimaforhandlinger.

Jeg vil arbejde for, at konklusionerne påskønner Kommissionens skøn om et globalt behov på 5-7 mia. euro om året i kvikstart finansiering de første 3 år efter en klimaaftale og understreger, at EU er klar til at bidrage med sin fair andel.

Jeg vil også arbejde for, at konklusionerne noterer, at Kommissionens angivelse af en samlet offentlig international klimafinansiering på 22-50 mia. euro i 2020 er en nyttig indikation – givet en fair byrdefordeling på globalt niveau, en effektiv governance struktur som skitseret og finansiering leveret mod specifik ambitiøs handling.

Jeg bliver nødt til at sige, at det langt fra er sikkert, at jeg vil kunne komme igennem med disse synspunkter, men jeg kan love, at jeg vil arbejde hårdt for det. Det svenske formandskab prøvede faktisk så sent som i går eftermiddags på Coreper at løse de udestående problemer, men det lykkedes ikke.

Endelig vil jeg nævne, at spørgsmålet om intern EU-byrdefordeling af klimafinansiering også utvivlsomt vil kræve en del diskussion på mødet. Forhåbentligt vil det kunne håndteres med en formulering i konklusionerne om, at EU kan give støtte til mindre velstillede, relativt emissionsintensive EU-lande til at hjælpe dem med at

nedbringe deres emissioner. Men drøftelsen af dette spørgsmål tegner lige så vanskeligt som frygtet.

Mette Gjerskov syntes, det var uheldigt, at regeringen splittede forhandlingsoplæggene op i to: et vedrørende det politiske indhold og et vedrørende finansieringen, selv om hun var klar over, at formandskabet gør det samme. Det underbyggede hendes opfattelse af, at der kan være forskel på, hvad den ene del af regeringen og den anden del af regeringen mener om klimaet.

Hun mente helt overordnet, at den danske regerings holdning, således som den fremgår af samlenotatet, er en svækkelse af ambitionsniveauet. I den forbindelse pegede hun på, at der f.eks. mangler konkrete beløb, at den norske model for carbonmarkedet overhovedet ikke er omtalt, og at vi slet ikke arbejder for en afgift på fly og skibe, men blot er åbne over for det. Desuden kritiserede hun, at det ikke fremgår, hvad vi vil smide på bordet i forhandlingerne som støtte til formandskabet.

Helt konkret havde Mette Gjerskov brug for, at vi en uge, hvor det er gjort op, at 1 milliard mennesker i verden sulter, ikke begynder at fikle med udviklingsbistanden ved at lægge den over til at være klimaindsats. Derfor er det meget vigtigt for Socialdemokraterne, at der bliver tale om nye og additionelle midler, som finansierer klimaindsatsen.

Hun spurgte, om EU's fair andel udgør de 30 pct.

Hun spurgte, hvordan regeringen vil sikre, at løfterne bliver holdt, idet hun pegede på, at det er meget almindeligt, at der bliver givet løfter i internationale sammenhæng, men det er ikke altid, de løfter bliver indfriet.

Hun understregede, at vi skal arbejde for afgifter på fly og skibe, og at vi også skal have kvotesalget med.

Hun rejste spørgsmålet, hvordan midlerne bliver kanaliseret ud, idet hun mente, det mest optimale ville være, at det blev under klimakonventionen, således at udviklingslandene kunne føle sig trygge ved fordelingen. Det vil selvfølgelig på længere sigt kræve en kapacitetsopbygning, men det vil det vel under alle omstændigheder, når vi taler om så store beløb.

I relation til kvikstartfinansieringen, som var nævnt flere gange, betegnede hun det som positivt, at man også på kort sigt lægger midler på bordet.

Per Clausen forstod på finansministeren, at pengene skal være nye og additionelle, og at man i hvert fald ikke må reducere den mængde penge, der gives til udviklingshjælp. Derfor spurgte han, om finansministeren var enig i, at hvis man begyndte at give nogle penge til klimafinansiering, kan man ikke også skrive dem på kontoen for udviklingsbistand, så man når op på de 0,7 pct.

Han havde hæftet sig ved, at man nu talte om EU's "rimelige" andel, hvor man før havde sagt "fair". Da finansministeren havde nævnt spillerummet 10-30 pct., spurgte Per Clausen, om man ikke godt kunne vælge 30 pct. ud fra det

synspunkt, at EU har en historisk gæld, fordi man har haft et meget stort udslip af CO₂ i en årrække.

Med hensyn til, hvor man ville hente finansieringen henne, mente Per Clausen, Kommissionen har lagt op til en vis fiktiv finansiering. Man mener, der vil komme et overskud på 15 mia. via carbonmarkedet, som vil blive investeret i tredjeverdenslande. Han ville gerne vide, hvorfra man ved det, idet han havde forstået, at pengene ville ende i private vestlige firmaers lommer.

Man lægger nu op til, at udviklingslandene skal betale en meget stor andel selv, hvor det før var klart, at den vestlige verden havde en særlig forpligtelse.

Per Clausen ville gerne høre, om den danske regering vil arbejde aktivt for, at der kommer penge fra afgifter på fly og skibe. Vil man sikre, at pengene ender i en fond, som styres af FN? På den måde ville man blive fri for at hente dem i statskasserne.

Anne Grete Holmsgaard syntes, det lød meget svagt, når finansministeren talte om, at Danmark vil arbejde for at få en international erklæring om, at der ikke sker en fortrængning af den fattigdomsorienterede bistand. Hun mindede om, at alle EU-landene i Bali i 2007 skrev under på, at der skulle være tale om nye og additionelle midler, og at det blev gentaget på miljøministrenes råds-møde i marts 2009, samt at finansministeren selv havde sagt det til Europaudvalget før sommerferien, men nu siger man i virkeligheden noget andet. Derfor spurgte hun, om Danmark vil arbejde for, at det klart kommer til at fremgå, at det skal være nye og additionelle midler, og at bistanden selvfølgelig skal være transparent. Anne Grete Holmsgaard tilføjede, at den enkle måde at gøre det på er at sige, at klimaindsatsen ikke må tælle med som udviklingsbistand i henhold til OECD's regler.

Med hensyn til beløbets størrelse sagde Kommissionen i september 100 mia. euro om året i 2020. Anne Grete Holmsgaard ville gerne vide, om en del af disse 100 mia. euro skal komme fra udviklingslandene selv. Hun pegede på, at på miljøministrenes råds-møde i marts 2009 var beløbet noget større, nemlig 175 mia. euro. Hun ville gerne vide, hvad Danmark arbejder for i den sammenhæng.

Dernæst rejste Anne Grete Holmsgaard spørgsmålet om garantier for, at pengene kommer, idet hun henviste til, at udviklingslandene havde erfaringer for helt tilbage fra Riotopmødet i 1992, at det ikke var altid, de lovede penge kom. Finansieringen er sammensat af penge fra alle mulige kilder, bl.a. handel med kreditter og måske en afgift på bunkerfuel til skibsfarten. Er det Danmarks linje at arbejde for, at der bliver lagt afgifter på bunkerfuel til skibe, og hvis det ikke bliver tilfældet, vil vi så på anden vis sørge for, at pengene kommer under alle omstændigheder?

Når det drejer sig om den globale klimaindsats, ville Anne Grete Holmsgaard gerne vide, hvor i feltet 22-50 mia. euro Danmark mener, at EU skal placere sig. Hun ville også gerne vide, hvad der er EU's rimelige eller fair andel heraf. Endelig ville hun gerne vide, hvad Danmarks holdning er til kvikstartindsatsen på 5-7 mia. euro.

Pia Adelsteen kunne ikke forstå, hvordan man kunne lave en så kategorisk opdeling mellem udviklingsbistand og klimaindsats, og nævnte som eksempel, at når man nede i Afrika laver solfangere, så er det både udviklingsbistand og er med til at forbedre klimaet. Hun mente, vi ville være nået et langt stykke af vejen, hvis de andre lande levede op til det 0,7 pct. mål, som Danmark lever op til.

Finansministeren slog i sit svar til ordførerne under ét indledningsvist fast, at Danmark arbejder for, at beløbsstørrelserne bliver så store som muligt i forhold til det, der er indeholdt i Kommissionens meddelelse. Det gælder både kvikstartfinansieringen på de 5-7 mia. euro og den langsigtede finansiering på 22-50 mia. euro. Vi arbejder på at få snævret beløbsgrænsen ind, og at den bliver så ambitiøs som overhovedet muligt. Finansministeren tilføjede dog, at der er en meget stor gruppe af EU-lande, som føler, at det fortsat er uklart, hvor store indsatser der kan forventes fra udviklingslandenes side, og som bl.a. af forhandlingstaktiske grunde er tøvende over for, at EU på nuværende tidspunkt kommer med et udspil om finansieringens omfang.

Det er vigtigt at forstå, at de beløbsstørrelser, der er på bordet, bygger på Kommissionens meddelelse og Kommissionens analyse af de samlede meromkostninger ved klimaindsatsen i udviklingslandene. Når man tager højde for overførslerne via carbonmarkedet, lægges der i Kommissionens meddelelse op til, at omkring 30-40 pct. af meromkostningerne dækkes af udviklingslandene selv, og at den internationale offentlige støtte er af samme størrelse. I den forbindelse er det vigtigt at huske, at udviklingslande dækker over hele spektret fra de allerfattigste over "emerging markets" som Kina og Brasilien til velstående lande som Taiwan, Korea og Saudiarabien. Der er bred enighed i EU om, at navnlig de mest avancerede udviklingslande må levere en væsentlig egenindsats.

Finansministeren pointerede, at indsatsen skal være omkostningseffektiv og ikke være dyrere end nødvendig.

EU ønsker en global fordelingsnøgle for, hvordan bidragene til klimafinansieringen skal fordeles. Hvis man alene tog hensyn til BNP, ville EU's andel blive omkring 30 pct. Hvis man også tager hensyn til udledninger, bliver andelen noget lavere, vel 25-30 pct. Fordelen ved at få en fordelingsnøgle er, at den vil kunne bidrage til en forudsigelighed i systemet, som kan gøre det lettere at justere størrelsen, uden at man hele tiden skal genforhandle byrdefordelingen.

Det er klart, at bidraget fra udviklingslandene er upopulært blandt udviklingslandene, men det ville efter finansministerens opfattelse kunne bidrage til at skabe et større ejerskab til hele processen.

Villigheden til at bidrage med penge hænger nøje sammen med sikkerheden for, at man får en effektiv og mærkbar reduktion af udledningerne. Vi har ikke i dag et system, der kan håndtere reduktionsindsatsen på globalt plan eller måle klimaeffekten. Derfor er det for mange en bekymring, om man kommer til at

støtte lande, som på andre områder fortsætter med at subsidiere forbruget af fossilt brændsel.

Et afgørende aspekt er governance strukturen og kanaliseringen af midlerne for at sikre, at pengene anvendes effektivt og effektivt og derved fører til en mærkbar nedbringelse af udledninger i udviklingslandene. I Økofinkredsen er der ikke stor tillid til, at en central finansiering af midlerne vil være effektiv. Det fremgår af konklusionsudkastet, at finansiering af konkrete klimaindsatser vil komme fra en flæthed af multilaterale og bilaterale kanaler, hvilket finansministeren var tilfreds med, fordi det giver mulighed for at overveje en ny multilateral fond.

Med hensyn til om vi kan adskille udviklingsbistanden fra klimaindsatsen, sagde finansministeren, at når vi skal hjælpe med at bygge infrastrukturen op i udviklingslandene, skal vi sikre, at man tænker miljøet sammen hermed og f.eks. sikre, at en ny vej, vi bygger, kan modstå klimaforandringer. Set i finansministerens optik er det godt, at indsatsen kan tjene flere formål på én gang.

Med hensyn til, om der er tale om nye og additionelle midler, havde finansministeren fuld forståelse for den bekymring, som ordførernes indlæg afspejlede. Det er en bekymring, man også nærer i udviklingslandene. Han betragtede ordene som en opfordring til finansministrene i de industrialiserede lande om, at klimafinansieringen ikke må fortrænge den fattigdomsbekæmpende udviklingsbistand. Derfor har vi arbejdet for at indarbejde en løsning i konklusionsudkastets punkt 24, hvor det understreges, at alle de internationale parter bør give tilsagn om, at klimafinansieringen ikke må underminere eller true kampen mod fattigdom. Finansministeren tilføjede, at der skal være fuld gennemsigtighed, ved at man får en god statistik på området. På den måde kan man lægge et maksimalt politisk pres på de lande, som måtte falde for fristelsen til at kalde deres udviklingsbistand for klimabistand. Finansministeren sagde, at for hans skyld måtte man gerne lave et internationalt organ, hvis forpligtelse det er at have fokus på, om der måtte være lande, som var ude på sådanne svinkeærinder.

Per Clausen mente, finansministeren talte udenom, når han talte om, at vi skal have noget for pengene, f.eks. ved at udviklingslandene afvikler deres subsidier. Det drejer sig om, hvorvidt EU lever op til sine forpligtelser fra Bali om at levere sin fair del af finansieringen af klimaindsatsen i udviklingslandene.

Han syntes ikke, det var så dårligt, at finansministeren gik ind for at lægge sig i den øvre ende af Kommissionens udspil, selv om han mente, udspillet i sig selv lå i underkanten.

Han spurgte igen, om vi har sikkerhed for, at der kommer 15 mia. euro fra carbonmarkedet. Hvis det ikke sker, vil finansministeren så være med at indføre en mekanisme, der skaffer pengene på anden måde?

Han gentog sine spørgsmål, om regeringen går ind for en afgift på lufttrafik og skibstrafik, og hvordan vi kan sikre, at udviklingslandene får noget ud af kvotehandelen.

Mette Gjerskov spurgte, hvorfor man ikke gentager, at der skal være tale om ny og additional finansiering. Hun kunne kun se det om et udtryk for, at vi sænker ambitionsniveauet.

Hun var ikke begejstret for, at hjælpen i så høj grad skal baseres på bilateral støtte, fordi den er usikker, men hun anerkendte, at vi er nødt til at acceptere en vis bilateral støtte for at få aftalen accepteret internationalt. Hun synes, det var for slapt, at man kan overveje en multilateral klimafond i FN-regi. Regeringens holdning må være, at det er noget, vi arbejder for.

Det er klart, at vi skal klimasikre infrastrukturinvesteringer i udviklingslande, men det må ikke betyde, at man rubricerer hele indsatsen som klimaindsats.

Vi har brug for et internationalt kontrolorgan, så det må vi arbejde for og ikke blot som finansministeren sige, at for hans skyld må man gerne lave sådan et.

Anne Grete Holmsgaard fandt det positivt, at finansministeren sagde, Danmark ville lægge sig i den mest ambitiøse del af spektret og arbejde for et så stort beløb som muligt, men ville gerne vide, hvad det betød i euro.

Hun spurgte, om det er Danmarks linje at arbejde for, at der bliver givet garantier for, at pengene under alle omstændigheder kommer, hvis der ikke kommer penge fra en afgift på bunkerfuel.

Hun betegnede de som bemærkelsesværdigt, at man efter det lange forløb, der havde ført til, at man talte om nye og additionelle midler, nu havde opgivet at skrive noget om det.

Lone Dybkjær spurgte i relation til 0,7 procent målsætningen, om et land, som i øjeblikket yder 0,4 pct. i udviklingsbistand, og som kan nå op på 0,5 pct. ved at gøre en klimaindsats, derved er kommet 0,1 pct. nærmere på målet, når det drejer sig om udviklingsbistand.

Pia Adelsteen erklærede sig enig med finansministeren i, at hvis landene selv skal bidrage til finansieringen, vil de i højere grad føle et ejerskab, og så vil indsatsen blive mere effektiv. Det er fornuftigt at tænke udvikling og klimaindsats sammen.

Alt i alt mente hun, regeringens forhandlingsoplæg var rigtigt fornuftigt, så Dansk Folkeparti kan tilslutte sig det.

Finansministeren mente, at man i Økofinkredsen støttede den fundne løsning med hensyn til ny og additional finansiering, men der var ikke støtte til at indføre det i rådskonklusionerne. Dels syntes de fleste af kollegerne, det ville være mærkeligt at indføre en opfordring til sig selv i et udspil til resten af verden, og dels mente de, begrebet var for abstrakt. Nu drejer det sig om at finde praktiske løsninger, så vi kan håndtere situationen. En del heraf er den nævnte fordelingsnøgle.

Finansministeren mente, det måtte indgå i forhandlingerne, hvad man ville gøre, hvis nogle lande ikke kunne gå ind for en afgift på bunkerfuel til skibe.

Her ville han være pragmatisk, idet det afgørende er, at pengene kommer på bordet.

Han sagde til Lone Dybkjær, at hvis man siger, at det kun er midler udover de 0,7 pct., der kan medregnes i klimaindsatsen, så er man på forhånd sikker på, at det bliver en fiasko. Der skal være to regnskaber, et for klimaindsatsen og et for udviklingsbistanden. Det er derfor, vi skal sikre, at der kommer gennemskuelige statistiske tal fra landene. Opgaven for Økofin er at finde en model for klimafinansieringen – ikke en langsigtet løsning med hensyn til bistandsindsatsen.

Finansministeren mente, der i punkt 24 var fundet en formulering, der åbner for etablering af en klimafond. Det er det, vi har brug for, når vi senere i år skal forhandle i København.

Spørgsmålet om, hvilke garantier der er, afhænger af, hvilke reduktionsmål man kan opnå enighed om i København. Hvis vi opnår nogle ambitiøse reduktionsmål og USA er med, så vil der være mange penge i det. Derfor ligger garantier ud over, hvad Økofinrådet på tirsdag kan klare. Han tilføjede, at Europaudvalget nok ikke ville forlange, at han skulle garantere, at Danmark ville bære alle udgifterne, hvis de andre ikke ville.

Finansministeren understregede, at det, finansministrene skulle tale om på tirsdag, ikke var: "Hvad kunne vi tænke os?" De skulle finde en løsning. Han mente at kunne sige med god samvittighed til udvalget, at det, der har været danske ønsker, ikke er udelukket i det, der bliver vedtaget på Økofinmødet. Men meget vil naturligvis afhænge af, hvad der sker i København til december. Han mente, Økofin var kommet ret langt. Der er en politisk vilje til at klare problemerne. Det svenske formandskab prøver at stable en løsning på benene. Og vi vil gøre alt, hvad der står i vor magt, for at bakke svenskerne op.

Per Clausen var enig med finansministeren i, at det næppe er muligt for Danmark at påtage sig de samlede udgifter til klimaomlægning i tredjeverdenslande, men Danmark kunne godt sige, hvad vi selv syntes der var en fair andel.

Han mente, finansministeren i sit svar havde afsløret svagheden ved at dele forhandlingsoplæggene op, således at man talte om reduktionsmål i sidste uge og finansieringen i dag, da finansministeren understregede, at de to ting hænger sammen. Per Clausen mente, at hvis Danmark leverer 30 pct., skal den industrialiserede verden som helhed i gennemsnit levere 31 pct.

Per Clausen gennemgik det, finansministeren havde svaret på de forskellige punkter, og konkluderede, at det på den baggrund ikke var muligt for Enhedslisten at støtte forhandlingsoplægget.

Mette Gjerskov syntes ikke, punkt 24 var tilstrækkelig. Hun var glad for, at finansministeren med de usikre finansieringskilder, der er tale om, ikke stillede den danske statskasse til rådighed for dækning af eventuelle underskud. Det er vigtigt, at en FN-fond eller en multilateral klimafond ikke bare er noget, vi er åbne over for, men noget, vi reelt arbejder for.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om hun skulle forstå det, finansministeren havde sagt om, at der skulle være to regnskaber, sådan, at finansministeren var enig i, at klimaindsatsen ikke kan tælles med i udviklingsbistanden, og at det også er den forståelse, man har i Økofinrådet.

Hun anerkendte, at finansministeren sagde, at han ikke kunne garantere for, at pengene kommer under alle omstændigheder, men fra dansk side vil vi arbejde for, at EU forpligter sig til at tage sin fair andel – også i en situation hvor der ikke kommer en afgift på bunkerfuel.

Finansministeren gentog, at vi har en formulering i punkt 24, som åbner for, at man kan lave en klimafond i København, hvis man vil. Økofin kan ikke løse klimaforhandlingerne, men det kan forpligte EU til at lægge penge på bordet.

Han mente ligesom Anne Grete Holmsgaard og Mette Gjerskov, at vi skal kunne afdække, hvis nogen fifler med udviklingsbistanden. Det gør vi ved den statistik, vi laver, og ved at sige, at OECD skal overvåge, at der ikke ske en registrering af klimaindsats som udviklingsbistand.

Baliteksten var ikke noget, finansministeren mente man behøvede diskutere. Han ville fastholde de bastioner, vi har erobret, og ikke rykke diskussionen et kæmpeskridt tilbage ved at tage den op igen.

Finansministeren sagde opsummerende, at han i Økofin ville kæmpe for tre ting:

1. At få så store beløbsstørrelser og et så positiv forpligtende sprogbrug som overhovedet muligt.
2. At få indrettet byrdefordelingen i EU sådan, at det ikke hindrer eller underminerer EU's troværdighed eller forhandlingsposition. Vi skal undgå uro i baghaven om den interne byrdefordeling.
3. Arbejde for at få klare politiske tilsagn om, at der ikke sker fortrængninger af fattigdomsbistanden. Det er en kerneprioritet for os.

Finansministeren tilføjede i forbindelse med det sidste punkt, at vi i øjeblikket mangler instrumenter til at afdække det og få gennemsigtighed i det i mange lande.

Finansministeren understregede, at det bliver meget, meget svært på råds-mødet, og hvis vi skal sikre en stærk EU-position, så skal vi være meget præcise med, hvordan vi prioriterer den danske indsats. Det er helt afgørende, at vi ikke kommer med noget, som de andre opfatter som diffust, sådan at de kan benytte dette til at smyge sig udenom.

Til sidst sagde finansministeren, at han grundlæggende var helt enig i de prioriteringer, der var fremgået af diskussionen i Europaudvalget – med beløbsstørrelserne, byrdefordelingen i EU og at der bliver sat megakraft ind på den politiske forpligtelse til at løse disse problemer. Det troede han ville være rigtig, rigtig nyttigt.

Mette Gjerskov og **Lone Dybkjær** sagde, at med den opsummering, finansministeren var kommet med til sidst, kunne de to partier tilslutte sig forhandlingsoplægget.

2. Europaudvalgs møde 16/10-09

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde ytret sig imod det.

c) Finansielt tilsyn: Status

–Mundtlig rapportering fra formandskabet

KOM (2009) 0499, KOM (2009) 0500, KOM (2009) 0501, KOM (2009) 0502 og KOM (2009) 0503

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 476, side 1355 seneste behandling i EUU 4/6-09)

Finansministeren: Som allerede nævnt har Kommissionen fremlagt forslag til lovgivning, der skal implementere en ny ramme for det finansielle tilsyn i EU. Jeg har allerede redegjort for forslaget vedrørende Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko, det under dagsordenens punkt 4 omtalte ESRB.

Det andet element i tilsynspakken er oprettelsen af tre nye tilsynsorganer. Formålet er at opgradere det eksisterende grænseoverskridende samarbejde mellem de nationale finanstillsyn om tilsynet med de enkelte virksomheder, herunder at give de nye EU-tilsyn konkrete kompetencer til bl.a. at fastsætte bindende standarder for tilsynsarbejdet. Jeg forventer ikke på det kommende møde en drøftelse af substansen i dette element, men alene en orientering om processen for behandlingen af det.

Det svenske EU-formandskab arbejder for at afslutte forhandlingerne om alle de konkrete forslag inden for sin formandskabsperiode.

Regeringen støtter generelt forslagene vedrørende en ny tilsynsstruktur, som kan medvirke til at styrke rammerne for den finansielle stabilitet og skabe et effektivt tilsyn med grænseoverskridende banker.

Vi støtter formandskabets ambitiøse plan for forslagene og vil i den kommende tid arbejde for at få forslagene afklaret og drøftet nærmere. Jeg forventer at vende tilbage til sagen om oprettelsen af de tre tilsynsorganer på et kommende møde her i udvalget.

Pia Adelsteen bad om finansministerens kommentarer til Finansrådets synspunkt om, at afstemningsproceduren i EU's tilsynsorganer burde være baseret på: Ét land én stemme.

3. Styrke den europæisk finansielle tilsynsramme

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 289, side 794 (seneste behandling i EEU 9/5-08)

EUU alm. del (07) – bilag 35, side 20 (behandlet i EEU 5/10-07)

Lamfalussy-proceduren:

EUU alm. del (072) – bilag 49, side 33 (seneste behandling i EEU 30/11-07)

EUU alm. del (06) – bilag 330, side 1168 (behandlet i EEU 2/5-07)

Finansministeren: På det kommende Økofin forventer jeg en vedtagelse af rådskonklusioner om det fremadrettede arbejde med EU's rammer for finansiell stabilitet.

Emnet har senest været undersøgt af en EU-arbejdsgruppe, og på baggrund af erfaringerne fra den finansielle krise lægger rådskonklusionerne op til en styrkelse af:

1. De eksisterende reguleringsmæssige rammer for kriseforebyggelse, krisehåndtering og kriseløsning.
2. Politikkoordineringen i EU i forhold til grænseoverskridende finansielle kriser.

En arbejdsplan for det allerede igangsatte og videre arbejde ventes også vedlagt konklusionerne.

Regeringen støtter udkastet til rådskonklusioner.

Pia Adelsteen ville gerne have forklaret, hvad det betyder, at der i samlenotatet står, at man vil harmonisere og effektivisere indskydergarantiordningerne, idet hun spurgte, om det er beløbsstørrelserne, man vil harmonisere.

Finansministeren svarede, at det både var beløbsstørrelserne og hvor hurtigt pengene skulle udbetales, der var tale om at harmonisere. Den beløbsstørrelse, man taler om nu, er på 50.000 euro.

FO 4. Et Europæisk Udvalg for Systemisk Risiko (ESRB)

a) Etablering af ESRB samt udvikling af makroprudentiel overvågning

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0499

b) Rådsbeslutning vedr. overdragelse af specifikke opgaver vedr. ESRB's virke til den Europæiske Central Bank

– *Generel indstilling*

KOM (2009) 0500

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (sammenotat side 21)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1355, seneste behandling i EUU 4/6-09)

Finansministeren: Dette punkt forelægges til forhandlingsoplæg.

Økofin har – som det er udvalget bekendt – ved flere lejligheder drøftet de fremtidige rammer for en ny struktur for det finansielle tilsyn i EU på basis af de Larosiererapporten. På basis af drøftelserne har Kommissionen i slutningen af september fremlagt konkrete forslag til lovgivning.

Forslagene har to elementer. For det første oprettes et organ, der skal overvåge den finansielle stabilitet i EU på makroniveau. For det andet oprettes tre nye tilsynsorganer, der skal sikre et tættere grænseoverskridende samarbejde om tilsynet med de individuelle finansielle virksomheder.

Det nye makroorgan, som er døbt Det Europæiske Råd for Systemisk Risiko – forkortet ESRB – er det element, som ventes forhandlet færdigt først, og som dette punkt på dagsordenen vedrører. Jeg vender tilbage til processen for de øvrige dele af Kommissionens forslag under dagsordenens punkt 2.

ESRB skal overvåge den finansielle stabilitet i hele EU på tværs af alle de finansielle markeder med henblik på effektivt og tidligt at kunne pege på og afbøde opbygningen af risici for stabiliteten i det finansielle system. På baggrund af denne overvågning skal ESRB om nødvendigt give anbefalinger og advarsler til de relevante aktører. Det kan f.eks. være Rådet, Kommissionen, udvalgte medlemslande eller deres tilsynsmyndigheder.

ESRB's anbefalinger vil ikke være juridisk bindende, men der skal reageres på dem inden for konkrete tidsfrister. Anbefalingerne og advarslerne vil blive rettet direkte til de relevante aktører, men vil i alle tilfælde også blive forelagt Rådet for at sikre en politisk forankring og opfølgning.

ESRB vil blive bistået af Den Europæiske Centralbanks sekretariat i sit arbejde og vil bestå af direktørerne fra alle de nationale centralbanker og ECB samt repræsentanter for Kommissionen og de foreslåede nye EU-tilsynsorganer. De nationale tilsynsmyndigheder vil også deltage i arbejdet. Der oprettes desuden en mindre

styringskomité til at lede ESRB's arbejde. ESRB vil hovedsageligt basere sin overvågning på informationer fra tilsynsmyndigheder og centralbanker.

FO Regeringen støtter en styrket makroorienteret overvågning af stabilitet og risici på de finansielle markeder og støtter på den baggrund oprettelsen af ESRB med den overordnede struktur, jeg har redegjort for. Det er min klare vurdering, at ESRB vil være en vigtig brik i at sikre den finansielle stabilitet.

Anne Grete Holmsgaard spurgte, om Danmark havde arbejdet for at få et stærkere instrument til overvågning.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at finansministeren sagde, at ESRB's anbefalinger ikke vil være juridisk bindende, men at der skal reageres på dem. Hun spurgte, hvordan der skal reageres på dem.

Lone Dybkjær syntes, det var for svagt, idet der ikke er tale om nogen sanktioner, hvis man ikke følger rådene fra ESRB. Hun syntes, Danmark mere aktivt bør støtte sanktioner.

Anne-Marie Meldgaard ville gerne vide, hvor Danmark står med hensyn til sanktioner. Hun syntes, De Larosièrerapporten lagde op til nogle meget klare linjer med hensyn til sanktionering, og var derfor lidt bekymret over regeringens lidt vage indstilling. Hun ville gerne vide, om regeringens indstilling lever op til specielt konklusion 17 i De Larosièrerapporten.

Finansministeren sagde, at forslaget efter hans vurdering var ekstremt stærkt, og at han forventede, at man ville opbygge et meget slagkraftigt organ, som direkte over for de berørte lande kunne påtale, hvis der var problemer. Samtidig ville der være en parallel proces i Økofinrådet, hvor man også ville kunne påse, om landene levede op til deres forpligtelser. Finansministeren mente, at den internationale reaktion og reaktionen på finansmarkederne på en offentlig henstilling ville være voldsom. Det er ikke muligt at give ESRB juridisk bindende beføjelser over for landenes tilsynsmyndigheder.

Efter finansministeren opfattelse levede forslaget fuldt ud op til de krav, der står i Larosièrerapporten.

Anne Grete Holmsgaard pegede i anledning af finansministerens udtalelse om, at det vil være et meget alvorligt signal til finansieringsinstitutterne, at der kommer en offentlig henstilling til et land, på hvad der stod i samlenotatet, nemlig at ESRB selv beslutter, hvorvidt dets anbefalinger skal være offentlige, men at udgangspunktet er, at de ikke er offentlige. Hun gik ind for, at det blev omvendt, sådan at de som hovedregel var offentlige.

Lone Dybkjær havde samme opfattelse som Anne Grete Holmsgaard. Hun spurgte, om man ikke kunne forestille sig en eller anden form for bødestraf. Hun spurgte, om man kunne have forhindret finanskrisen, hvis man for år tilbage havde etableret et organ som ESRB.

Pia Adelsteen syntes, forhandlingsoplægget lød fornuftigt.

Finansministeren sagde til Anne Grete Holmsgaard, at vi ikke kan være interesseret i at skabe finansielle problemer i det pågældende land, hvis overvågningsorganet ved sin overvågning finder nogle ubalancer i økonomien, og det pågældende land arbejder med på at løse dem. Han syntes derfor, man skulle være varsom med at sige, at hovedreglen skulle være offentliggørelse.

Han erkendte i svaret til Lone Dybkjær, at det nok ville være gået bedre med finanserne, hvis en institution som ESRB for år tilbage havde påpeget nogle ubalancer. Vi må lære af vores fejl.

Lone Dybkjær bad finansministeren overveje, om det ikke ville være en god idé at sige, at som udgangspunkt skulle vejledningerne være offentlige, men så kunne et flertal eller et kvalificeret flertal beslutte, at de ikke skulle være offentlige.

Hun bad finansministeren give bare et eksempel på noget, som ESRB havde kunnet sige, som havde afværget krisen.

Finansministeren svarede på Lone Dybkjærs sidste spørgsmål, at ESRB for 4-5 år siden havde kunnet påpege, at byggesektoren i Spanien og Irland lå på et alt for højt niveau, hvilket man nu kan se i form af mange tvangsauktioner.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 5. Skat – Antisvigsaftale med tredjelande

a) Liechtenstein

– *Politisk enighed*

b) Andre tredjelande

– *Orienterende drøftelse om forhandlingsmandater*

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (samlenotat side 26)

Anti-svigaftale med Liechtenstein:

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 57 (side 184, seneste behandling i

EUU 31/10-08)

Punktet udgik af rådsmøde økofin 10/2-09

God regeringsførelse på skatteområdet:

EUU alm. del (08) – bilag 476 (side 1362, seneste behandling i

EUU 4/6-09)

EUU alm. del (08) – bilag 370 (side 1160, behandlet i EUU 30/4-

09)

EUU alm. del (072) – bilag 289 (side 799, behandlet i EUU 9/5-

08)

Finansministeren: Dette punkt forelægges til forhandlingsoplæg.

Der kan formentlig opnås politisk enighed om en antisvigsaftale med Liechtenstein, idet der nu er udsigt til, at EU kan indgå en aftale med Liechtenstein om bekæmpelse af svig og andre ulovlige aktiviteter til skade for parternes finansielle interesser.

Kommissionen har forhandlet med Liechtenstein siden 2006. Forhandlingerne er bl.a. trukket ud på grund af uenighed om, i hvilket omfang skattemyndighedernes interesse i at få oplysninger til brug i skattesager skulle vige for hensynet til bankhemmelighed.

Som det er udvalget bekendt, har regeringen i løbet af forhandlingerne netop lagt vægt på, at en aftale med Liechtenstein skal være effektiv til at bekæmpe skatte-svig, og at det derfor er vigtigt, at informationsudvekslingen også omfatter banker.

Den internationale udvikling har i det seneste år understøttet, at bankhemmelighed ikke er en legitim grund til ikke at udveksle oplysninger. Det er til fordel for flertallet af EU-lande, der – som Danmark – ønsker så bred en udveksling af oplysninger i skattesager som muligt.

Liechtenstein og andre lande med bankhemmelighed har forpligtet sig til at overholde OECD's standard for informationsudveksling i skattesager, dvs. også for bankoplysninger.

EU ventes derfor at kunne indgå en aftale med Liechtenstein om udveksling af oplysninger på anmodning til imødegåelse af svig, både for så vidt angår direkte beskatning, indirekte beskatning, moms, told og landbrugslovgivning.

FO Regeringen støtter, at EU indgår en aftale med Liechtenstein på det foreliggende grundlag.

Efter at der er opnået politisk enighed om en antisvigsaftale med Liechtenstein, ventes Økofin at give Kommissionen mandat til at indlede forhandlinger med Andorra, Monaco og San Marino om tilsvarende aftaler. Økofin ventes desuden at give Kommissionen mandat til at indlede forhandlinger med Schweiz om ændring af den aftale, som allerede er indgået til bekæmpelse af svig, således at den også omfatter udveksling af oplysninger til brug i sager om direkte beskatning.

Regeringen støtter, at Økofin giver Kommissionen mandat til at forhandle om aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz, som er lige så effektive som det foreliggende aftaleudkast med Liechtenstein.

Pia Adelsteen havde ikke noget imod, at man lavede en antisvigsaftale med Liechtenstein, men hidtil havde det været sådan i forbindelse med dobbeltbeskatningsaftaler, at de blev indgået mellem Danmark og det pågældende land. Derfor spurgte hun, hvorfor det her skulle være EU, der indgik aftalen.

Lone Dybkjær spurgte, om vi støt og roligt arbejder os frem til, at vi får dækket hele verden, idet hun pegede på, at der stadig væk er huller, bl.a. på Cayman Islands.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at det er nemmere at få EU til at indgå aftalen, end at hvert enkelt land skulle slutte en aftale med Liechtenstein.

Han sagde til Lone Dybkjær, at det er klart, at målsætningen er, at man skal udvide antisvigsaftalerne til resten af verden. Ingen har vel sympati for, at man kan unddrage sig beskatning ved f.eks. at kanalisere pengene via de caribiske øer. Vi skal udnytte det momentum, der var på G20-mødet.

Pia Adelsteen pegede på, at vi tidligere har haft et nordisk samarbejde og har lavet skatteaftaler med bl.a. Cayman Islands og Guernsey, og ville foretrække den model. Så dette punkt kan Dansk Folkeparti ikke give mandat til.

Finansministeren nævnte, at Folketinget i øjeblikket behandler et lovforslag L14 om en skatteinformationsaftale med bl.a. Cayman Islands, som de nordiske lande har forhandlet frem. I øvrigt foregår der et stort arbejde i internationalt regi, nemlig i OECD.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti havde ytret sig imod det.

6. Makrofinansiel assistance til Armenien, Bosnien-Herzegovina, Island, Serbien og Ukraine

– *Sagen er ikke på ECOFIN dagsorden den 20. oktober 2009, men ventes vedtaget på et senere rådsmøde*

Rådsmøde 2967 – bilag 1 (samlenotat side 29)

Finansministeren: Sagen vedrørende makrofinansiel assistance til Armenien, Bosnien-Herzegovina, Island, Serbien og Ukraine skal ikke drøftes på Økofin den 20. oktober, men ventes behandlet på efterfølgende rådsmøder.

Disse lande har alle været hårdt ramt af den globale finansielle og økonomiske krise. Landene står generelt over for meget store betalingsbalanceunderskud og betydelige problemer i forhold til finansieringen af underskuddene på de offentlige finanser.

De økonomiske genopretningstiltag, som er nødvendige for at stabilisere økonomierne og rette op på underskud på betalingsbalancer og de offentlige finanser, understøttes for samtlige lande af betydelige finansieringsbidrag fra bl.a. IMF.

IMF-programmerne indeholder landespecifikke planer for økonomisk stabilisering, der f.eks. omfatter finanspolitiske og pengepolitiske tiltag samt initiativer vedrørende den finansielle sektor.

Med henblik på at sikre den nødvendige eksterne finansiering til implementering af de økonomiske programmer har Kommissionen modtaget henvendelser fra alle fem lande om muligheden for at få tilført makrofinansiel assistance fra EU.

Kommissionen ventes på den baggrund i den nærmeste fremtid at fremsætte forslag om at yde assistance til:

- Armenien i form af lån på 65 mio. euro og gavebistand på 35 mio. euro.
- Bosnien-Herzegovina i form af lån på 100 mio. euro.
- Island i form af lån på 100 mio. euro.
- Serbien i form af lån på 200 mio. euro.
- Ukraine i form af lån på 610 mio. euro, hvoraf 110 mio. euro omfatter aktivering af tidligere tildelt EU-støtte.

Udbetalingen af den makrofinansielle assistance vil være betinget af landenes tilfredsstillende implementering af IMF-programmerne samt af en række strukturelle reformtiltag, som aftales nærmere med Kommissionen.

Der ventes generel enighed om, at behandlingen af forslaget om assistance til Island bør afvente afslutningen af de aktuelle drøftelser mellem Island på den ene side og UK og Nederlandene på den anden om Islands opfyldelse af sine forpligtelser i overensstemmelse med EU's indskydergarantidirektiv.

Regeringen støtter reformbestræbelser og stabiliseringen af den økonomiske situation i landene i EU's naboregion, og vi kan derfor støtte tildeling af makrofinansiel assistance til disse lande.

Per Clausen kunne forstå, at den makrofinansielle assistance til Island vil blive gjort afhængig af, at Island slavisk følger IMF-reglerne. Han spurgte, om det slet ikke giver regeringen anledning til at overveje, at man i forbindelse med den sidste finansielle krise så eksempler på, at lande, der valgte en anden vej, havde succes med det.

Han var i øvrigt en smule betænkelig ved, at EU så entydigt bakker op om Storbritannien og Nederlandene i forbindelse med de forviklinger, der er kommet, fordi forskellige spekulanter har forsøgt at snyde hinanden. Han syntes, det var lidt trist, at den islandske befolkning nu skulle betale for det.

Pia Adelsteen spurgte, hvad kriteriet er for, om man giver lån eller gaver.

Finansministeren sagde til Per Clausen, at han ikke mente, kravene til Island var snærende. De islandske banker skal leve op til indskyderdirektivets krav.

Han svarede Pia Adelsteen, at han mente, det afhang af en vurdering af, om det pågældende land var i stand til at betale tilbage, om der var tale om en gave.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 2969 (retlige og indre anliggender) og mødet i det blandede udvalg den 23. oktober 2009

Punkterne 1-7 henhører under Justitsministeriets ressort.

Punkterne 8-13 henhører under Integrationsministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af integrationsministeren.

Integrationsministeren: Fredag i næste uge afholder Rådet møde i Luxembourg om retlige og indre anliggender.

Udvalget har modtaget et samlenotat om de væsentligste sager på rådsmødet.

Efter aftale med justitsministeren forelægger jeg i dag også de sager på rådsmødet, der hører under hans ansvarsområde. Det drejer sig om dagsordenens punkt 1-7.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at alle Justitsministeriets sager på rådsmødet forelægges til orientering.

Når det drejer sig om den del af dagsordenen for rådsmødet den 23. oktober 2009, der vedrører Integrationsministeriets område – det er dagsordenspunkterne 8-13 – må jeg næsten som integrationsminister komme med en undskyldning for min tilstedeværelse på rådsmødet, idet det er meget pauvert, hvad jeg skal deltage i. Jeg tager nu derned alligevel. Både punkt 8 og 10 er udgået. Punkt 8 om asylstøttekontoret er netop taget af dagsordenen, mens punkt 10 om ulovlig indvandring mod forventning ikke skal behandles på mødet.

De tilbageværende fire punkter er enten sager til orientering eller præsentation i Rådet.

1. SIS II: Statusorientering

– *Orientering*

KOM (2005) 0236, KOM (2005) 0230 og KOM (2005) 0237

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2005) 0230 – bilag 1 (grundnotat af 13/9-05)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (08) – bilag 452, side 1317 (seneste behandling i EUU 29/5-09)

EUU alm. del (08) – bilag 325, side 1077 (behandlet i EUU 3/4-09)

EUU alm. del (08) – bilag 279, side 804 (behandlet i EUU 20/2-09)

Integrationsministeren: Punktet er sat på dagsordenen for mødet i det blandede udvalg med Norge, Island, Schweiz og Liechtenstein, der finder sted i tilknytning til rådsmødet.

SIS II er jo en sag, som justitsministeren har nævnt her i udvalget flere gange.

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

I juni besluttede Rådet at fortsætte arbejdet med udviklingen af SIS II. Rådet fastholdt dog samtidig muligheden for at udvikle et mindre avanceret system, hvis man ikke når en række tekniske milepæle for udviklingen af SIS II.

På rådsmødet i næste uge forventes Kommissionen at orientere Rådet om, hvordan det går med SIS II-projektet.

Fra dansk side prioriterer vi fortsat projektet højt og glæder os over, at Rådet i juni gav støtte til at fortsætte arbejdet med det nye Schengeninformationssystem.

Og vi ser frem til at modtage Kommissionens rapport, der forhåbentlig vil vise, at der er fremdrift i projektet.

2. Forslag til Rådets rammeafgørelse om akkreditering af leverandører af kriminaltekniske ydelser, der udfører laboratorieaktiviteter

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 6)

EUU alm. del (08) – bilag 527 (grundnotat af 7/8-09)

Integrationsministeren: Der er tale om et forslag til en rammeafgørelse, som skal være med til at sikre, at de kriminaltekniske laboratorier i medlemsstaterne lever op til en vis minimumsstandard, når de udfører analyser af DNA og fingeraftryk.

I forhold til den beskrivelse af forslaget, der fremgår af Justitsministeriets samle-notat, side 7 og 8, vil jeg gerne kort nævne, at der nu er lagt op til, at akkrediteringen vedrørende DNA og fingeraftryk skal være på plads inden henholdsvis 4 år og 6 år fra datoen for rammeafgørelsens ikrafttræden.

Fra dansk side støtter vi forslaget, der vil kunne være med til at fremme tilliden mellem medlemsstaterne til hinandens kriminaltekniske resultater.

Forslaget vil således kunne dæmpe en eventuel utryghed hos medlemsstaterne mod at bruge bevismateriale fra andre medlemsstater i forbindelse med nationale straffesager.

Jeg vil gerne understrege, at det er teknik. Der er nemlig ikke lagt op til, at domstolene fremover skal tillægge et teknisk bevis en særlig vægt i straffesagen. Forslaget rokker således på ingen måde ved princippet om fri bevisbedømmelse, hvilket vi fra dansk side har lagt stor vægt på.

Pia Adelsteen nærede en bekymring for, om man kunne stole på de oplysninger om DNA og fingeraftryk, som kom fra korrupte stater.

Integrationsministeren svarede, at formålet med forslaget netop er et sikre en bedre kvalitet i de oplysninger, man får fra andre lande, idet hun tilføjede, at da vi har fri bevisbedømmelse ved danske domstole, kan domstolene se bort fra de oplysninger, de får, hvis de er i tvivl om, hvorvidt de er korrekte.

3. Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt net (EUCPN) og om ophævelse af afgørelse 2001/427/RIA

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 10)

EUU alm. del (08) – bilag 557 (grundnotat af 2/9-09)

Integrationsministeren: Dagsordenens punkt 3 hører også ind under justitsministerens område og angår en styrkelse af det europæiske kriminalpræventive net.

Med forslaget er der lagt op til en modernisering af retsgrundlaget for nettet. De forskellige ændringer, der navnlig angår organisatoriske forhold, er nærmere beskrevet i Justitsministeriets samlenotat på side 10 og frem.

Drøftelserne om forslaget har bl.a. drejet sig om, hvordan man sikrer en tilstrækkelig finansiering af nettets aktiviteter.

Der er nu lagt op til en model, hvor medlemsstaterne – ligesom i dag – selv dækker udgifterne til deres nationale repræsentants deltagelse i nettets arbejde.

Herudover kan den enkelte medlemsstat på frivilligt grundlag påtage sig at dække bestemte aktiviteter. Det kan for eksempel være driften af nettets hjemmeside eller iværksættelse af projekter om forebyggelse af kriminalitet.

Endelig vil nettet kunne søge Kommissionen om økonomisk støtte, for eksempel fra det såkaldte ISEC-program, hvor Kommissionen nu har afsat 900.000 euro mod kun 180.000 euro de foregående år.

Fra dansk side har vi bakket op om nettet, siden det blev etableret i 2001. Og vi støtter det foreliggende forslag, der vil kunne styrke nettet og sikre et endnu bedre samarbejde om forebyggelse af kriminalitet i EU.

4. Forslag til Rådets rammeafgørelse om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager samt Rådets og medlemsstaternes resolution i tilknytning hertil

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2009) 0338 – bilag 2 (grundnotat af 30/9-09)

KOM (2009) 0338 – bilag 1 (udtalelse fra REU)

EU-note (08) – E 64 (notat af 14/7-09 om subsidiaritetstjek)

EUU alm. del (08) – bilag 474 (Kommissionens pressemeddelelse om forslaget)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13, side 1618 (seneste behandling i

EUU 11/9-09 som lukket punkt) (bilaget vil være tilgængeligt fra 14/10-09)

Drøftelsen af dette punkt er refereret nedenfor under punkt 5.

5. Forslag til Rådets resolution om en køreplan for arbejdet med at styrke mistænkt eller tiltalt proceduremæssige rettigheder i straffesager

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 25)

Integrationsministeren: Dagsordenens punkt 4 og 5 angår en styrkelse af borgernes rettigheder under straffesager.

Jeg vil gerne først nævne punkt 5 om en køreplan for det videre arbejde med at sikre mere klare og entydige regler for, hvad borgerne som minimum har krav på, hvis de bliver involveret som mistænkt eller tiltalt i en straffesag.

I første række lægges der op til bl.a. at se på retten til juridisk bistand og retten til at have kontakt med familien og konsulater mv.

Fra dansk side støtter vi varmt, at EU nu tager hul på dette vigtige arbejde, som er med til at styrke borgernes retssikkerhed.

Et af de områder, der nævnes i køreplanen, drejer sig om retten til oversættelse og tolkning. På det punkt foreligger der allerede nu et konkret forslag til en rammeafgørelse, der er omtalt under dagsordenens punkt 4.

Forslaget indeholder bl.a. regler om retten til tolkning og til oversættelse af væsentlige dokumenter, medlemsstaternes afholdelse af omkostninger til tolkning og oversættelse samt om tolkningens og oversættelsens kvalitet.

Forslaget lægger op til, at medlemsstaterne skal sikre, at der tilbydes tolkning til en mistænkt eller tiltalt, som ikke forstår det sprog, der anvendes i straffesagen.

Den pågældende har endvidere krav på oversættelse af alle væsentlige dokumenter, hvilket efter forslaget bl.a. omfatter kendelser om varetægtsfængsling og frihedsberøvelse, anklageskrifter og domme.

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

Fra dansk side er vi positive over for forslaget, som kan være med til at skabe større klarhed over, hvad man som borger har krav på, når det gælder tolkning og oversættelse i straffesager, uanset hvor i EU sagen føres.

6. Forslag til Rådets rammeafgørelse om overførsel af retsforfølgning i straffesager

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (samlenotat side 28)

EUU alm. del (08) – bilag 521 (grundnotat af 27/7-09)

Integrationsministeren: Jeg nævner også dagsordenens punkt 6 på justitsministerens vegne. Sagen angår et forslag til en rammeafgørelse om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Jeg vil gerne starte med at sige, at forslaget stadig drøftes på arbejdsgruppeniveau og først forventes forelagt i sin helhed på et senere rådsmøde.

På rådsmødet i næste uge er der alene lagt op til dels en mere generel drøftelse af, om medlemsstaterne overhovedet ser behov for fælles EU-regler på området, dels en drøftelse af nogle mere overordnede linjer i forslaget.

Forslaget er nærmere beskrevet i Justitsministeriets samlenotat på side 28 og frem, og jeg vil undlade i dag at gå ind i nærmere detaljer.

Jeg vil blot fremhæve, at Danmark går varmt ind for, at der skabes en fælles EU-ramme på området.

Danmark har sammen med 12 andre medlemsstater tiltrådt Europarådets konvention fra 1972 om overførsel af retsforfølgning i straffesager.

Men der mangler altså 14 medlemsstater, og med forslaget skabes der et fælles grundlag for alle 27 medlemsstater.

Forslaget bygger på 1972-konventionen, men går videre på flere punkter – bl.a. ved at indføre en mere enkel procedure og ved i højere grad at forpligte et land til at overtage retsforfølgningen fra et andet land, hvis en række nærmere betingelser er opfyldt.

Som sagt forventes forslaget drøftet mere indgående på et senere rådsmøde. Justitsministeren vil i den forbindelse få lejlighed til at vende tilbage over for udvalget vedrørende de forskellige elementer i den foreslåede ordning.

7. Forslag til Rådets rammeafgørelse om forebyggelse af og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA

– *Politisk enighed*

KOM (2009) 0136

Rådsmøde 2969 – bilag 1 (sammenfatning side 37)

KOM (2009) 0136 – bilag 1 (grundnotat af 20/5-09)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 452, side 1323 (seneste behandling i

EUU 29/5-09, punktet blev ikke omtalt)

EUU alm. del (08) – bilag 325, side 1082 (behandlet i

EUU 3/4-09)

Integrationsministeren: Justitsministeren har endnu en sag på dagsordenen.

Det drejer sig om punkt 7 om et forslag til en ny rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel.

Justitsministeren var inde på forslaget forud for rådsmødet i juni måned.

Forslaget har været drøftet indgående hen over sommeren og her i efteråret, og man er nu nået til enighed om store dele af forslaget.

Et af de udestående spørgsmål, som skal drøftes på rådsmødet i næste uge, angår forslaget om at udvide begrebet "udnyttelse", der indgår som en central del af gerningsindholdet i menneskehandel.

Med forslaget lægges der således op til, at udnyttelse fremover også skal omfatte "tiggeri" og udnyttelse af – som det hedder – "kriminelle aktiviteter".

Med hensyn til tiggeri kan man vist sige, at der er tale om en præcisering af, hvad der allerede er strafbart. Menneskehandel omfatter således efter gældende ret udnyttelse i form af tvangsarbejde eller tvungen tjeneste.

Der har dog vist sig at være en vis usikkerhed om, hvorvidt tvangsarbejde eller tvungen tjeneste også omfatter tiggeri. Den usikkerhed ryddes nu af vejen, og det støtter Danmark.

Fremover skal man altså også kunne straffes for menneskehandel, hvis man for eksempel ved hjælp af trusler rekrutterer en person med henblik på at udnytte den pågældende til at samle penge ind ved tiggeri.

Med hensyn til forslaget om at medtage udnyttelse af kriminelle aktiviteter vil jeg sige, at Danmark har arbejdet for en præcisering på dette punkt.

Oprindeligt talte forslaget blot om "ulovlige handlinger", og det fandt vi for uklart. Nu er det præciseret, at der skal være tale om egentlige kriminelle aktiviteter. Det er altså ikke enhver ulovlig handling, der skal være omfattet.

Hertil kommer en yderligere – og meget vigtig – præcisering i en præambelbetragtning, der er kommet ind i forslaget efter dansk ønske, og hvor det understreges, at udtrykket "kriminelle aktiviteter" navnlig tager sigte på berigelseskriminalitet såsom butikstyveri, lommetyveri og indbrudstyveri.

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

Med denne præcisering er vi fra dansk side også parate til at støtte udvidelsen vedrørende "kriminelle handlinger".

Fremover skal man altså også kunne straffes for menneskehandel, hvis man for eksempel ved hjælp af trusler rekrutterer en person med henblik på at udnytte den pågældende til at begå butikstyverier.

Et andet udestående spørgsmål angår et forslag om at forhøje strafferammen for menneskehandel begået under skærpene omstændigheder.

Med forslaget lægges der således op til, at menneskehandel skal kunne straffes med op til 10 års fængsel – eventuelt 12 års fængsel – hvis menneskehandlen har bragt ofret i livsfare eller er begået ved brug af grov vold, eller hvis ofret var særligt sårbart eller er blevet forvoldt særlig alvorlig skade.

Den foreslåede højere strafferamme skal også omfatte tilfælde, hvor menneskehandlen er begået inden for en kriminel organisation. Ved straffastsættelsen skal det i øvrigt indgå som en skærpene omstændighed, at menneskehandlen er begået af en offentligt ansat under udførelse af offentlig tjeneste.

Som Justitsministeriet har beskrevet i sit samlenotat på side 42, kan menneskehandel efter dansk ret i dag straffes med indtil 8 år efter straffelovens § 262 a.

Forslaget vil dermed nødvendiggøre en forhøjelse af den gældende strafferamme, hvis det vedtages.

Fra dansk side er vi parate til at støtte forslaget også på dette punkt, og vi vil fra regeringens side i givet fald søge de nødvendige lovændringer gennemført.

Forslaget indeholder også en række bestemmelser, der tager sigte på at styrke ofrets stilling bl.a. med henblik på at sikre, at et offer ikke udsættes for nye krænkelse under straffesagen.

Fra dansk side hilser vi forslaget velkommen. Vi er godt tilfredse med, at der også fokuseres på ofre.

Sammenfattende er vi parate til støtte det foreliggende forslag til en ny rammeafgørelse om menneskehandel.

Bjarne Laustsen pegede på, at et af formålene med forslaget er at forebygge menneskehandel, herunder opfordre til at medlemsstaterne overvejer at kriminalisere brugen af ydelser fra ofre for menneskehandel, bl.a. prostitutionsofre, og spurgte, om det er noget, regeringen vil følge op på i dansk lovgivning.

Han nævnte, at de store bagmænd ikke nødvendigvis befinder sig i Danmark, hvorfor de kun kan afsløres gennem et konkret samarbejde med myndigheder i andre lande. Derfor spurgte han, om regeringen ville stille de nødvendige ressourcer til rådighed herfor.

Lone Dybkjær syntes, det var vigtigt, at man samarbejder om at bekæmpe menneskehandel. Hun pegede på, at rigsadvokaten i sit høringssvar nævnte, at der er behov for en nærmere definition af udtrykket "udnyttelse af ulovlige forhold".

Hun spurgte, hvad det parlamentariske forbehold betyder i denne sammenhæng.

Integrationsministeren gjorde opmærksom på, at det, Bjarne Laustsen er inde på, drejer sig om straf og udvisning, og det er noget ganske andet end det, den foreliggende sag drejer sig om.

Det er Europol, som står for det politimæssige samarbejde over landegrænserne, når det drejer sig om at opklare forbrydelser.

Hun svarede Lone Dybkjær, at det netop er på grund af rigsadvokatens høringssvar, vi siger, at reglerne skal præciseres, således at man taler om "kriminelle aktiviteter".

Det parlamentariske forbehold skyldes, at vi skal gennemføre forslaget i dansk ret.

Bjarne Laustsen ville gerne vide, hvor mange sager Europol har afsløret med bagmænd, der har handlet kvinder, som er blevet brugt til prostitution i Danmark.

Han tilføjede, at ret mange af de kvinder, som står frem og vidner mod deres bagmænd, ender med at blive udvist. Derved mente han, man straffede de forkerte.

Integrationsministeren pegede på, at Europol fungerer på den måde, at man udveksler oplysninger, bl.a. via edb, og så er det det danske politis opgave at foretage opklaringen på dansk jord, så man kan ikke sige, at Europol opklarer sagerne.

Bjarne Laustsen kan godt have den opfattelse, at udvisning af de prostituerede er forkert, men integrationsministeren har en anden opfattelse, og det er nok også regeringens opfattelse. Kriminalisering af kunder er et spørgsmål, der diskuteres i Folketinget. Det har ikke noget med den foreliggende sag at gøre.

Udg. 8. Kommissionens forslag om oprettelse af et fælles europæisk asylstøttekontor*

– *Fælles holdning*

KOM (2009) 0066

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 2)

KOM (2009) 0066 – svar på spørgsmål 1 (om de økonomiske konsekvenser for Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13, side 1637 (seneste behandling i EUU 11/9-09) (bilaget er elektronisk tilgængeligt onsdag 14/10-09)

EUU alm. del (08) – bilag 452, side 1300 (behandlet i EUU 29/5-09)

Punktet var udgået af dagsordenen.

**9. Præsentation af nye forslag på asylområdet – ændringsforslag til
asylproceduredirektivet og flygtningedefinitionsdirektivet***

– *Præsentation*

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 13)

Integrationsministeren: Vi har endnu ikke set Kommissionens forslag. Der er altså ikke mere at sige om det, end der står i samlenotaterne.

Lone Dybkjær ville stille et spørgsmål om asyl, men da integrationsministeren havde sagt, at man endnu ikke havde modtaget nogen papirer om forslaget, ville hun vente hermed.

Udg. 10. Opfølgning på konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 18.-19. juni 2009 om bekæmpelse af ulovlig indvandring

– *Orientering om status*

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 17)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13, side 1639 (seneste behandling i

EUU 11/9-09) (bilaget er elektronisk tilgængeligt onsdag 14/10-09)

Punktet var udgået af dagsordenen.

11. Status for gennemførelsen af visuminformationssystemet (VIS)

– *Orientering om status*

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 20)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (09) – bilag 13, side 1641 (seneste behandling i

EUU 11/9-09) (bilaget er elektronisk tilgængeligt onsdag 14/10-09)

Integrationsministeren: Der forventes en ny tidsplan for systemets implementering.

Som sagen står nu, vil Kommissionen og formandskabet først kunne nå at fremlægge denne nye tidsplan forud for det kommende rådsmøde den 30. november og 1. december 2009.

12. Kommissionens femte rapport om visumreciprocitet

– Præsentation

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 23)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (09) – bilag 13 (seneste behandling i EUU 11/9-09)

(bilaget er elektronisk tilgængeligt onsdag 14/10-09) – punktet taget af rådsmødedagsordenen)

Rådsmøde 2887 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde retlige og indre anliggender 24-25/7-08)

Integrationsministeren: Vi har endnu ikke set Kommissionens rapport.

13. Kommissionens rapport om Canadas genindførelse af visumpligt over for statsborgere fra Tjekkiet

– *Orientering om status*

Rådsmøde 2969 – bilag 2 (samlenotat side 26)

Integrationsministeren: Vi har endnu ikke set Kommissionens rapport.

Pia Adelsteen kunne et eller andet sted godt forstå, at Canada, som får mange asylsøgere fra Tjekkiet, har indført en visumpligt, idet de er nødt til at have styr på, hvem der kommer ind i landet. Hun forstod, at EU i den anledning overvejer at indføre en visumpligt over for canadiere, og bad integrationsministeren uddybe den problemstilling.

Integrationsministeren sagde, at hun kun havde hørt om problemstillingen på et uformelt frokostmøde. Hun vidste, at mange af de gamle østlande var chokerede over genindførelsen af visumpligten og spurgte: "Tror man ikke på os?" Det er klart, at der opstår en diskussion om, hvorvidt EU skal gøre gengæld, men det spørgsmål mente integrationsministeren, det var alt for tidligt at tage stilling til. Hun vidste f.eks. ikke, om det var sigøjnere, det drejede sig om.

14. Eventuelt – arv og testamente

Integrationsministeren: For så vidt angår justitsministerens del af rådsmødet vil jeg her til sidst nævne, at det svenske formandskab sent i går annoncerede, at Kommissionen formentlig vil præsentere et forslag på arverets- og testamentsområdet.

Vi har endnu ikke set forslaget.

Jeg vil derfor nøjes med at sige, at forslaget vil være omfattet af det danske retsforbehold, der som bekendt bl.a. dækker EU-samarbejdet inden for det civilretlige område.

Vi vil imidlertid fra dansk side naturligvis lytte til Kommissionens præsentation, og vi vil tage aktiv del i det videre arbejde og søge at sætte vores præg på forslaget.

Udvalget vil snarest muligt modtage et grundnotat fra Justitsministeriet om det nye forslag.

Punkt 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål

– Tidlig forelæggelse

KOM (2008) 0543

KOM (2008) 0543 – bilag 3 (aktuelt notat)

Integrationsministeren: Denne sag, som jeg nævner til orientering, angår Kommissionens forslag til et direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål.

Direktivforslaget drøftes stadig på arbejdsgruppeniveau i Rådet, men da vi begynder at kunne se konturerne af, hvordan det endelige forslag kommer til at se ud, har vi fundet det rigtigt at komme med det her i udvalget i dag. Da forslaget endnu ikke har været behandlet på et rådsmøde, har justitsministeren ikke haft mulighed for at forelægge det for udvalget i forbindelse med en rådsmødeforelæggelse.

Det svenske EU-formandskab forventer at sætte forslaget på dagsordenen for rådsmødet for landbrug og fiskeri den 19.-20. november 2009 med henblik på politisk enighed. I vil selvfølgelig – på sædvanlig vis – få forelagt forslaget med henblik på forhandlingsmandat forud for rådsmødet den 19.-20. november.

Men da der er tale om et emne, som jeg ved interesserer Folketinget, har regeringen ønsket allerede på nuværende tidspunkt at orientere jer om forslaget og om status for forhandlingerne.

Sagen er i øvrigt blevet forelagt for Fødevarerudvalget til orientering den 7. oktober 2009.

Udvalget har modtaget et samlenotat om forslaget, og som det fremgår heraf, er det meningen, at de gældende EU-regler om beskyttelse af forsøgsdyr, der efterhånden er nogle år gamle, skal erstattes af det foreslåede direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål.

Jeg vil starte med at slå fast, at den danske regering er positiv over for forslaget, der generelt indebærer, at der fastsættes EU-regler, der sikrer et højt beskyttelsesniveau for forsøgsdyr. Hermed skabes lige vilkår for industrien og forskere i EU, samtidig med at beskyttelsen af de dyr, som vi anvender til forsøg, forbedres.

Det vil føre for vidt, hvis jeg her i dag i detaljer skulle komme ind på alle forslagets enkelte bestemmelser, så jeg vil koncentrere mig om visse udvalgte problemstillinger vedrørende forslaget.

Men inden jeg gør det, vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, at det er vigtigt at have for øje, at det i dag stadig er nødvendigt at anvende dyr til visse videnskabelige forsøg – både af hensyn til sikkerheden for mennesker, dyr og miljø og for at opbygge viden, der kan føre til forbedringer af vores sundhed og velfærd.

Når det er sagt, skal der ikke herske nogen tvivl om, at regeringen ønsker, at brugen af dyr til forsøg skal begrænses mest muligt. Regeringen er derfor meget

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

tilfreds med, at der med direktivforslaget sættes markant fokus på det såkaldte "3R-princip".

De 3 R'er dækker over begreberne "replacement", "reduction" og "refinement" – eller på dansk: "erstatning", "begrænsning" og "forfinelse". Tanken bag 3R-princippet er, at man så vidt muligt skal erstatte dyreforsøg med andre alternativer eller – hvor dette ikke er muligt – begrænse såvel antallet af anvendte dyr som den lidelse, dyrene udsættes for.

Direktivforslaget indeholder således bl.a. en bestemmelse, der forpligter medlemslandene til at sikre, at alternative forsøgsmetoder, der ikke involverer levende dyr, skal erstatte brugen af levende dyr, hvor dette er muligt.

Endvidere skal medlemslandene sikre, at antallet af dyr, der anvendes til forsøg, begrænses mest muligt, og at opdræt, forsøgsmetoder mv. forfines, så eventuel smerte, lidelse, angst eller varigt mén for dyrene undgås eller begrænses mest muligt.

I den forbindelse bør det også nævnes, at der i direktivforslaget er regler om, at medlemslandene skal udpege egnede laboratorier, der skal medvirke til at validere alternative metoder, og regler om, at Kommissionen skal koordinere denne indsats og gøre den relevante viden tilgængelig gennem en database.

Jeg synes også, det er værd at fremhæve, at direktivforslaget indebærer, at virksomheder, der opdrætter, leverer eller bruger forsøgsdyr, skal oprette et såkaldt dyrevelfærdsorgan, der bl.a. skal rådgive virksomhedens personale om dyrenes velfærd og om kravet om erstatning, begrænsning og forfinelse.

Jeg er sikker på, at dette konkrete tiltag vil være med til at sikre, at der ude i den enkelte virksomhed kommer øget fokus på dyrenes velfærd.

Herudover vil jeg nævne, at der i forslaget til direktiv fastsættes regler, der begrænser adgangen til at bruge aber til forsøg til et absolut minimum. Det fremgår således af forslaget, at det er forbudt at anvende menneskeaber til forsøg, mens brugen af andre aber begrænses til specifikke anvendelsesområder.

Som sagt er det vigtigt at huske, at der er visse typer af forsøg, som i dag ikke kan udføres på andre dyr end aber, men de skal altså forsøges begrænset så meget som overhovedet muligt.

Fra dansk side vil man derfor støtte, at det – i det omfang vi ikke kan komme udenom abeforsøgene – fortsat skal være muligt at anvende aber til visse forsøg inden for biomedicinsk forskning. Det er dog vigtigt, at der i direktivet sættes helt klare rammer for, til hvilke formål vi vil tillade brug af aber.

Det er vigtigt, at der bliver fastsat regler, der skal begrænse indfangningen af aber fra naturen.

Lægemeddelindustriforeningen og Dyrenes Beskyttelse har gjort opmærksom på, at den foreslåede bestemmelse om, at aber – efter udløbet af en overgangsperiode – kun må anvendes til forsøg, hvis de nedstammer fra aber, der også er avlet i fangenskab, giver anledning til visse dyrevelfærdsmæssige problemer. De har peget på, at det er problematisk, at der vil blive et overskud af aber, der er født og

2. Europaudvalgsmøde 16/10-09

opvokset i fangenskab, men som ikke kan bruges til forsøg, og som derfor formentlig blot vil blive aflivet.

Den danske regering er på den baggrund positiv over for, at der nu er indsat en bestemmelse om, at Kommissionen skal foretage en gennemførlighedsundersøgelse, der bl.a. skal omfatte spørgsmålet om, hvordan den foreslåede regel vil påvirke abernes velfærd.

Direktivforslaget indeholder herudover yderligere forbedringer på en række områder. Jeg henviser i den forbindelse til samlenotatet.

Som sagt: Danmark er positiv over for direktivforslaget, således som det foreligger på nuværende tidspunkt.

Fra dansk side støtter vi derfor forslaget.

Bjarne Laustsen forstod, at forslaget drejer sig meget om aber, og mente, der var god grund til at kigge på reglerne, som ikke har været justeret siden 1986. De takter, regeringen lægger op til, syntes han var rigtigt gode. Han mindede om, at man i Fødevareudvalget havde behandlet et forslag fra Enhedslisten, og at det var endt med, at hele Folketinget var blevet enige om at afgive en beretning, der sagde noget om dette emne. Det havde man også drøftet med justitsministeren, da hun var i samråd i Fødevareudvalget. Bjarne Laustsen mente, det ville være klogt, om den minister, der skal drøfte sagen på det kommende rådsmøde, har den nævnte beretning fra Folketinget med.

Bjarne Laustsen var enig med integrationsministeren i, at vi skal begrænse dyreforsøg mest muligt. Han mente, problemet er, at de store multinationale selskaber ikke vil dele den viden, de får ved dyreforsøgene, med konkurrerende firmaer, så flere virksomheder laver nøjagtig den samme undersøgelse.

Når man skal lave dyreforsøg, skal man beskrive, hvad formålet med forsøget er, og de danske myndigheder skal godkende dette. Vi godkender f.eks. ikke undersøgelser, som kun drejer sig om kosmetiske produkter, men udelukker de når de drejer sig om menneskers liv og sundhed. Det kan være, vi skal stramme op på reglerne, så vi får en bedre beskrivelse af formålet.

I øvrigt troede Bjarne Laustsen, at de forsøgsdyr, man anvender i Danmark, lever under rigtigt gode forhold, og at de efter forsøgene bliver aflivet på en human måde. Det er vigtigt, at etikken er i orden, når vi bruger forsøgsdyr. Det troede han, den var i Danmark. Men det forhindrer ikke, at der kan være behov for, at man får et mere ensartet regelsæt i den store verden.

På denne baggrund kan Socialdemokraterne give sin opbakning til den holdning, regeringen har tilkendegivet.

Pia Adelsteen syntes ligesom Bjarne Laustsen, det er vigtigt, at dyrene får nogle ordentlige vilkår, for uanset om man kan lide det eller ej, er der et stort behov for dyreforsøg.

Bjarne Laustsens idé om, at virksomhederne kan dele viden, fandt hun rimeligt urealistisk, for forsøgene koster mange penge, og derfor vil virksomheder-

ne ikke lade andre virksomheder få del i den viden, de opnår, medmindre man kan dele udgifterne.

Hun spurgte, om der er tale om et minimumsdirektiv, eller om de enkelte lande kan have strammere regler.

Lone Dybkjær nævnte, at formandskabet forventes at sætte forslaget på dagsordenen til opnåelse af politisk enighed den 19.-20. november, og spurgte, om justitsministeren vil vende tilbage til udvalget med sagen inden da.

Integrationsministeren svarede Bjarne Laustsen, at hun var blevet gjort opmærksom på beretningen, inden hun skulle til møde i Europaudvalget, så den ville justitsministeren have med, når han tog til rådsmøde.

I øvrigt havde hun noteret sig de faldne bemærkninger. De grundlæggende principper, når det drejer sig om dyreforsøg, er vi enige om her i landet, og de kan virke banale for os, men i andre lande ser man måske anderledes på det.

Der kunne være noget rigtigt i det, Bjarne Laustsen sagde om at dele viden, men virksomhederne vil nok sige, at det ikke er helt de samme forsøg, de foretager.

NOT Integrationsministeren sagde, at det er vanskeligt at svare entydigt på, om der er tale om et minimumsdirektiv, så derfor ville hun sende et skriftligt svar på Pia Adelsteens sidste spørgsmål.

Hun svarede Lone Dybkjær, at justitsministeren ville forelægge et forhandlingsoplæg om sagen inden novembermødet.

Bjarne Laustsen sagde, at man blot skulle være opmærksom på muligheden for at dele viden, og at virksomhederne, når de skal have tilladelse til forsøgene, må redegøre for det, hvis de ikke vil offentliggøre resultaterne af forsøgene. Han tilføjede, at på en lang række felter inden for forskningen på sundhedsområdet bliver resultaterne offentliggjort.